

dr. Maggu je bila primera z grofom Taaffejem, ki prosi nemca, naj bi brez ropota šel iz parlamenta, toliko vredna in ljuba, da te pravljice ni mogel zamolčati. Tu moram reči, da ta primera, če bi prav dogodbo vzel tako, kakor se mi je povedala, stoji na kruljevih nogah; kajti znano je, da je celó v naši zbornici nekdo izrazil svoje hrepenenje po nemškem državnem kancelarji in vendar ni bil ne z ropotom in ne brez ropota tiran iz zbornice. (Veselost na desni.)

Zdaj pridem do poslanca dr. Mengerja. (Veselost na desni.) Ta se je danes kazal nenavadno zmernega in neobširnega, to spričevalo mu morem danes dati izjemoma. (Veselost na desni.) Posebno velja to gledé njegove prve razprave o proračunu. Saj je znano, kako čudno stališče ima gospod poslanec Menger o proračunskih vprašanjih, ker se kolikor toliko vstavlja vsakemu neposrednemu ali posrednemu davku, pa pozabi povedati le, kako naj bi se naredilo to, da bi se vstreglo zahtevam državljanov, ne napovedal državni bankerot in vendar se opustilo vse povišanje davkov, in tu je gospod govornik rekel, da je nemogoče iz dvakrat dveh narediti dve. To je v svojih daljnih besedah popolnem dokazal, ker je grajal vse, rekel pa ni, kako bi se njegovi „dvojki“, to je niži davki, vjemali z dolžnostmi države. Ker je to stališče gosp. govornika zadosti znano in sem ga jaz uže enkrat zaznamoval kot „budgetni nihilizem“, se v nadrobno polemiko zoper njega ne bom spuščal, ampak bom popravil le nekaj njegovih zmot.

Dr. Menger je rekel, da so pravi (direktni) davki v Avstriji najvišji vsega sveta. To ni čisto resnično, to velja le o davku od hišne najemščine; ta je res najvišji na vsem svetu. Toda če se vzamejo pravi davki kot celota, je Ogerska, kakor pravijo, po meri nam enaka; ker so pa tam vcenitve više, je toraj bolj obložena, na Laškem in Španjskem pa imajo pravih davkov gotovo več, ko mi v Avstriji. Ta trditev je toraj neresnična.

Trditev, da je živež zdaj na Angleškem — če ne ceneji, vendar ravno tako po ceni ko pri nas, je čisto izmišljena. Res je, da je od ene strani, posebno kar se tiče mesnine, živež na Angleškem ceneji, pa to je uže zeló škodovalo angleški živinoreji; v vseh drugih rečeh je pa razloček med ceno živeža v Avstriji in na Angleškem velikansk.

Primera, ki jo je gosp. poslanec Menger naredil med bremeni dunajskega in berolinskega rokodelca, nikakor ni napačna. Žalibog, da je dunajski res bolj obložen, toda jaz ne vem, zakaj se hoče to zapisati na rovaš tega ali katerega koli ministerstva, ker je temu krivo največ to, da mi nismo bili v tako srečnem stanu, da bi nam bil kdo dal pet milijard, marveč smo morali parkrat plačati po par sto milijonov goldinarjev vojnih stroškov.

To je resnica, katere ne more nobeno sedanje in nobeno prejšnje ministerstvo premeniti. Trditev, da je poznanje avstrijskega davčnega postavodajalstva poznanje vseh davkov sploh, ker imamo mi vse vrste davkov vsega sveta, je popolnem neresnična. Teh davkov mi nimamo: Za mlenje, kakor na Laškem in prej tudi na Pruskem, nimamo potratnega davka, kakor v 12 do 13 državah, nimamo državnega davka za pse, ki je na Angleškem, Virtemberškem, Hessen-Darmstadt in Sachsen-Weimaru, nimamo lovskih listov, kakor na Angleškem, Irlandskem, v Holandiji, na Laškem in Ruskem, ne rudninskega davka, kakor v treh do štirih državah, ne davka o živini, kakor na Grškem in v Rumuniji. To so davki, kar se jih v naglici spominjam, katerih nimamo; lepo število! (Veselost na desni.) Se ne sme preveč reči, drugače se zaide od natančnosti.

(Dalje prihodnjič.)

Kratkočasnica iz državnega zbora.

Časniki od zadnjega petka naznanjajo, da je dunajski policiji v roke prišla dopisnica, da se namerava med predstoječo šolsko debato med desnico zbornice z galerij vreči petarda in časniki trdili so, da je to fantalinska, toda prav prav slaba šala. — Temu nasproti sestavil je šaljivi zborniški predsednik dr. Smolka prav prav duhovito in gotovo tudi izvrstno sredstvo. Izdal je namreč gledé na atentat z dinamitom zoper desnico zbornice pri obravnavi šolske postave sledeči red sedežev. Na ministerske stole od leve proti desni se vsedejo: Schöffel (na mesto grofa Welsersheimba); Suess Edvard (na mesto barona Conrada); Clumecky (na mesto barona Pinota); Herbst (na mesto grofa Taaffe-a); Kulaczkovski (na mesto barona Florijan Zemliakowski-a); Tausche (na mesto grofa Falkenhayna); Sturm (na mesto barona Pražaka); Neuwirth (na mesto Dunajevskija). Gospodje ministri vsedejo se na prostore zgoraj imenovanih gospodov. — Na dalje se vsedejo: Carneri k Hausnerju, Beer h Kvičali, Auspitz med kneza Liechtensteina, Jaques k dekanu Pflügelnu, Weitloff k Lienbacherju, Moro med Vošnjaka in Tonklija, Hoffer med Oelza in Thurnherr-a, Kopp med Vašatia in Skopalika itd. v tem smislu, vsak poslanec poleg svojega najbolj sovražnega nasprotnika. — Ker predsedništvu ni mogoče v navedenem smislu si primerne namestnike izvoliti, zato bode na svojem prostoru nevarnosti v oči gledalo. Ta red sedežev našel je splošno odobravanje, samo ministerski predsednik je zahteval, da se na mesto predsednika dr. Smolke vsede vitez Jurij Schönerer.

Naši dopisi.

Z Dunaja 13. aprila. — Pred obravnavo šolske postave obravnavala se je v državnem zboru po naključni večini prejšnje sobote, česko-moravska poprečna železnica, katera se je po nasvetu dr. Herbst posebno zato postavila ta dan na dnevni red, da bi bili mladočeski poslanci oprosteni sile: zato glasovati za šolsko postavo, da nemška konservativna stranka tudi glasuje za ono železnico; poleg tega hotel je Herbst s tem odriniti oziroma zavleči obravnavo šolske postave. Slednje se mu je deloma res posrečilo, prvo pa po naših mislih nikakor ne. V obravnavi česko-moravske železnice bili ste obe stranki sploh enih misli, le o dveh vprašanjih te postave pa se je vnelo hudo nasprotje in hud boj med desnico in levico. Prvič se je šlo za to, ali se vladi v postavi naloži dolžnost, izdelovanje te železnice na vsak način samo manjim podvzetnikom, to je, na drobno oddati, ali pa, da se vladi pusti popolnem prosti roka, da zgradbo železnice oddá po onem načinu, kateri bo po okoliščinah za državo najbolj ugoden. — Levica je k temu vprašanju prav brez potrebe še vpletla vprašanje zaupanja za vlado, izrekoma gledé na marogo, katero jej je hotela vtisniti z dogodbo Kamin-ski-evo. — Oboje to jej je spodletelo, ker pri glasovanju po imenih dne 11. t. m. propadla je s svojim namenom in vlada dobila je prosto roko pri oddajanju zgradbe česko-moravske železnice, dobila je pa po krivdi leveice vrh tega še prav živahno zaupnico.

Druga pravda vnela se je pri članku 9. postave, kateri določuje, da bode smela ta nova železnica proti primernemu odškodovanju voziti po nekem delu druge privatne železnice.

Tudi zoper to točko postave je levica kričala, da pri nas uže nobeno podvzetje ne bode več varno, ker

državi zna misel priti vsak dan, vse zagotovljene pravice prelomiti, in druga podvzetja vničiti samo državnim podvzetjem na korist.

Predlog železničnega odseka, ki je soglasen z vladnim predlogom, zagovarjal je s pravnega in gospodarskega stališča vladini zastopnik, ministerski svetnik Steinbach. Ta je pa vrh tega tudi odločno in temeljito zavračal strastno-hripave deklamacije prvega govornika zoper ta član, bukovinskega profesorja Tomaščuka.

Z Dunaja 16. aprila. — Dober del vojske o ljudski šolski postavi v državnem zboru mine danes, jutri se pričakuje konec splošnega razgovora, potem ko bode naučni minister govoril, prej ko ne govoril bode za levico Ed. Suess, za desnico pa Evseb Čerkavski. — Do zdaj govorili so od leve: poročevalec manjšine dr. Beer, napadajoč posebno ministra Conrada, sicer pa še vendar precéj rečno; za njim Halvich, pristaš Herbstov, govoreč strastno z nakopičenimi frazami; za tem govoril je proti postavi mladočeski profesor, bivši vojak Tilšer, toda tako, da ga je desnica milovala, levica pa, akoravno mu je ploskala tu in tam, ga vendar bolj zasmehovala. Danes govorili so od leve: Rechbauer, Tomaščuk, in ravno zdaj (ura je 3 in 20 minut) končal je Promber. Govoril je pa od leve za postavu danes tudi Schönerer, rekoč, da je treba zmanjšati šolska bremena, da naj bodo judje izključeni od vodstva šol, v katerih je večina otrok krščanska; med krščanskimi pa naj se ne dela razločka, ali so katoličani ali krivoverci. Tudi z izjemami za Galicijo in Dalmacijo je zadovoljen, ker zadnja tako po pravici spada k Hrvaški, Galicija pa naj dobi večjo samostojnost, tako, da nemško-avstrijske dežele ostanejo same z vladajočim nemštvom.

Od desnice govorili so grof Rih. Clam, Rieger, Ozarkjevič in zdaj govori nižje-avstrijski kmet Oberndorfer. — Mirn in izvrsten bil je govor grofa Clama, Riegerjevega govora bila je zanimiva posebno zadnja četrtina. — Ozarkjevič, poljski zedinjen-pravoslaven duhoven, povdarjal je versko stališče, kmet Oberndorfer pa gmotna bremena, katera naklada šolska postava občinam in gospodarjem, in katera se imajo deloma polajšati po predloženi postavi. — Glavno besedo imel bode za desnico poročevalec Lienbacher.

Včeraj bila je sklenjena letošnja zanimiva razstava tičev in kuretnine s pripoznanjem svetinj in srečkanjem dobitkov v dvorani vrtnarskega društva. — Videti je bilo lepe kuretnine vsakovrstnih plemen, nadalje rac, gosi, nekaj puranov, zelo lepi so bili mnogovrstni golobje, papige in pa dolga vrsta tičev z gorkejih dežel. — V vseh barvah pisani skakali in prepevali so neprenehoma. Veliko število razstavljenih tičev je last slovečega potovalca v Afriki, českega naravoslovca Holuba, kateri se ravno zdaj zopet vrača na nevarno potovanje v južne dele Afrike.

Včeraj se je letos prvič z balonom po zraku odpe-ljal iz „Praterja“ — proti Donavi ležečega loga tik dunajskega mesta — znani Silberer in z njim dva uradnika iz državnega opazevališča za vreme. Balon meri okoli štiri sežnje poprek, je okrogel kakor pomaranča, rumeno-rujavkaste barve, kakor leto stara slamnata streha, in vzdigaval se je počasi od tal, plavajoč na južno-izhodno stran nad glavami blizu 100.000 gledalcev.

Po vožnji treh četrt ur prišli so vsi srečno na zemljo na ogerski meji, od koder se vrnejo še le danes.

Iz Gorice 9. aprila (Izv. dop.) Zopet žalostna novica! Monsignor Štefan Kocjančič, častni kanonik, profesor in zadnji čas vodja goriškega osrednjega semenišča, je po malodnevni bolezni prešlo noč v Gospodu zaspal. 5. aprila opoludne, ko se je napravljal izbiblioteke, ga je po polovici telesa zadel mrtvud, vsled katerega je takoj zgubil do cela zavest. Zdravniki so

brž spoznali nevarnost, ki se je le prenašlo obistinila. Vdarec po bolezni, ki je tudi drugim udom iz rodovine pokojnikove vzela življenje, je vzbudil obče sočutje v našem mestu in po deželi. Kocjančič, rojen Vipavec l. 1818., pisal je že zgodaj svojim rojakom raznovrstne knjige in sestavke in je bil kot slovenski pisatelj delaven do poslednjih dni svojega jako tihega in skromnega življenja. Mnogo preiskav iz krajevine zgodovine je priobčil tudi v goriškem duhovenskem, latinsko osnovanem listu, pa še veliko več raznovrstnih rokopisov utegnejo najti med njegovimi knjigami. Uže zdavno pa je zaslul kot slovenski Mezzofante, katerega je gledé na znanje in število prisvojenih jezikov daleč prekosil. Njegove linguistične studije so obsežale skupine jezikov, ki so si po začetku, razvoji in prvotnem in vsem ustroji najrazličniše ali najbolj oddaljene. V tem pogledu se naštejejo na prste oni linguisti, ki bi se mogli z njim primerjati. Prijatelji njegovi, ki so imeli čast in srečo, z njim občevati, gotovo razkrijejo Slovencem redko učenost tega slavnega našega rojaka, katerega po vsi pravici občudujemo, kakor ga je v obče spoštovalo vse kot človeka in cerkvenega dostojanstvenika. Blag in večen mu spomin!

V Gorici doslej ni bilo zdravniškega društva; zdaj pa si osnujejo tako, v katero bodo sprejemali samo zdravnike doktorje, vsled česar se za razne interese tudi laže zedinijo. — V Podgori so si osnovali katoliško podporno društvo, ki je uže potrjeno. — Goriška čitalnica je bila priredila 7. t. m. zabavni večer, katerega se je pokazalo, da pevski zbor napreduje v petji in številu pevske moči. Udeležilo se veselice ni toliko občinstva, kolikor bi ga bili pričakovali. Veče in velike udeležbe se je nadejati k veselici 29. t. m., ker je odločena v dobrodelen, blag namen, in ker bo imela obsežen in raznovrsten spored. — V goriško mestno starešinstvo se bodo vršile kmalu dopolnilne volitve. Konservativci so izpodnikali od leta do leta, da so jih izpodrinili. Zdaj gospoduje ena sama stranka, ki se imenuje „liberalna“. Konservativci bi imeli in razvili zdaj lahko večjo moč kot gospodarska stranka. Ali vse je tiho; ne pomislijo, da bo tem huje, kolikor bolj bodo roke križem držali. V interesu materialnega dobička zdaj toliko zadolženega mesta in pravega patriotskega duha bi pač bilo, ko bi se gospodarska laška stranka obudila, in, če se čuti prešibko, združila z nemškimi in slovenskimi volilci ter tako meščane zopet zdramila za pravi mestni zastop. Ni treba, da bi morali Nemci ali Slovenci prodreti; dobiček bi bil mestu uže v tem, da bi iz raznih elementov vstvarjena ali priborjena gospodarska stranka meščanom oči odprla ob raznih prilikah, ki se v starešinstvenih sejah večkrat ponujajo. Ni res, da bo gospodarska stranka odgovorna za napake in grehe, katere je na sedanji „liberalni“ stranki celó vlada obsodila; gospodarska stranka nasprotno razkrije, česar sedanja stranka ne more obsoditi, ker bi s tem sama sebe obsodila. „Liberalna“ stranka moralno veliko zgubi, kedar ne bo štela samo svojih prikimovcev. Meščani v obče pa naj sedaj dejanski pokažejo, da ne obsojujejo samo na zunaj in z besedo gospodarstvo, zaradi katerega je bil lani tolik hrup nastal, gospodarstvo, katero tudi nov goriški organček prekriva s tem, da hujska in ščuva proti Slovencem in tako meščane moti, da bi ne začeli dosedanje stranke dejanski obsojevati.

Iz Gorice 16. apr. (Izv. dop.) Velik je bil spreved ob pogrebu Štefana Kocjančiča v torek 10. t. m. zvečer. Zlasti je bilo došlo tudi mnogo duhovščine od vseh krajev, med njo posebna deputacija iz Trsta. Zastopane pa so bile tudi vse raznotere višje in manjše oblasti našega mesta in mnogo družega občinstva, ki je hotelo izkazati poslednjo čast pokojniku. Sosebno je bilo videti, da so

izobraženci razumeli, kaj se spodobi za to priliko, in so v velikem številu itak dolgi spreved pomnožili. Tudi judje so bili zastopani, in zapazili smo ob tej priliki, da so poslale judovske rodovine svoje ude v bližino spreveda onega pokojnika, ki je v življenju toliko deloval v hebrejščini. Meščani in množica pa so v dolgih vrstah čakali, koder se je spreved pomikal. V obče čutilo je celo mesto, da slavni naš rojak se ni pečal nikdar s predmeti in deli, ki bi utegnili kako stranko ali pojedince razžaliti; pač pa so ga poznali kot častitljivega in krotkega dostojanstvenika, ki je uže po zunanosti vzbudil pravo spoštovanje. In tako je bil ta pogreb redka, pa lepa prilika, ki kaže, kje se za človeštvo še nahajajo neutralna tla, na katerih se utegnejo vse razlike, vsa nasprotja zediniti v enakem sočutju do spoštovanja vrednih, do blagih mož. — Pokojnik ni zapustil premoženja nad 700 gold., potem, ko je služboval več ko 40 let; knjižnico, ki je velike vrednosti, je odločil osrednjemu semenišču, razun knjig, katere si njegov nečak, duhovnik, odbere. Spomenik si je pa napravil sam najlepši s svojimi deli; da mu spomenik pa tudi na zunaj napravijo, to je spodobno in dolžnost hvaležnosti, ravno kakor je gotovo, da poslednje ne bo potreba v ta namen še posebe vzbujati. (Kon. pr.)

Iz Adlešič na Belokranjskem 8. apr. — Dolgo časa Vam nisem pisal, drage „Novice“, danes imam pa tudi malo posebnega. Vreme je vsaki dan drugačno, nekaj dni mrzlo pa suho, danes dežuje, pa burja hudo piha, brez rokavic ne moreš ven. Bog zna, kedaj se bo spomlad začela! — Pred nekoliko dnevi je v Žuniči, župnija Preloka, malin eno dete na male kosce zdrobil. — Dne 5. aprila je bila pri nas volitev občinskega predstojništva, za župana je izvoljen Jože Veselič iz Adlešič, za podžupana Ivan Požek iz Dolenec, pa Miko Verlinič iz Bojanec. M. P.

Sv. Vid nad Cirknico 7. aprila. *) — Zarad dolgo mrzlo držečega se vremena bo zlasti v hribih še ves ta mesec, morda še do srede maja za zgodnje cepljenje (z nakladom in v oklad) ugodno, ker še ne bo tako kmalu muzevno drevje. Tudi za odrezovanje cepičev nekaj časa še ne bo prekasno. Sploh se trdi, da se morajo cepiči le od dorastlih, uže sadonosnih dreves jemati; ker pa dostikrat tacih ni, bi li ne bili tudi dobri cepiči mladih od dve leti naprej starih, še ne sadonosnih drevesec za cepljenje? Pri presajanju in obrezovanju tako mladih drevesec se sploh prav lepi cepiči dobe, ako žlahtnost svojega plemena obdrže. Naj sl. vredništvo blagovoli to po „Novicah“ naznaniti, ker bo s tem marsikateremu vstreženo.

Iz Ljubljane. (Mestne volitve ljubljanske.) V ponedeljek izvoljena sta bila v III. razredu narodna kandidata dr. Drč in A. Klein, pri oddanih 147 glasovih prvi s 145, drugi s 144 glasovi — Včeraj pri volitvi II. razreda je prišlo 279 volilcev in izvoljeni so narodni kandidatje tako: dr. Fr. Papež z 276, Fr. Žužek z 274, Miroslav Križnar z 272, dr. H. Dolenec z 271, J. Tomek z 271, A. Ledenik z 270 in Fr. Šuklje z 268 glasovi. Nemčurska stranka se volitev ni vdeleževala, toraj se je vse vršilo prav mirno. Jutri je volitev prvega razreda, za katerega volilni odbor priporoča te kandidate:

Gospod **Fran Kolman**, hišni posestnik in trgovec.

„ **Ivan Murnik**, tajnik trgovinske in obrtnijske zbornice.

„ **Mihael Pakič**, hišni posestnik, trgovec itd.

„ **Fran Ravnihar**, deželni blagajnik in hišni posestnik.

*) Zavoljo gozdnega semena obrnite se do trgovca g. Lasnika v Ljubljani. Vred.

— (Zadnji mesečni živinski somenj) je bil prav dobro obiskan, posebno veliko je bilo kmetov in tujih kupčevalcev. Goveje živine je bilo okoli 400 repov, kupčija živahna. Trgovci iz Trsta, Gorice, Pulja, Reke so za visoko ceno nakupili okoli 200 repov. Konj bilo je okoli 250, kupčija z njimi tudi zelo živahna. Kupčevalci iz Laškega, Koroškega in Tirolskega nakupili so jih blizo 100, pa tudi kmetje so dobro barantali med seboj.

— (O 600-letnici.) Za svečanosti o 600-letnici je v program vzeta tudi sestava zgodovinskih skupin (tableaux). Toraj se vsak, kdor ima kaj to zadevajočih reči zgodovinske vrednosti — to je: oprave (kostumov), opravnih (kostumnih) podob, orožja, obleke iz 13. stoletja, pa tudi narodne obleke (noše), oprave (uniforme) deželnih strelcev, meščanskega kardela strelcev ali slike teh reči od l. 1800. do 1820., nujno prosi, da bi slavnostnemu odboru to naznanil, oziroma tako reč poslal na ogled. Pisarna slavnostnega odbora je v „gradu“ (poslopji deželnega odbora kranjskega).

— (Gosp. Marka Lipold), viši rudokopski svetovalec v Idriji, je, kakor se nam je včeraj naznanilo, tako nevarno bolan, da se je bati najhujšega.

— (Gospod Ljudevit Jenčič), c. kr. okrajni sodnik mokronoški, jako čislani uradnik, edin sin svoje matere vdove, umrl je 5. dne t. m. — Zmešalo se mu je v glavi, in našli so ga pri Ljubljani za novim streliščem, vstreljenega skoz glavo. Bog se usmili rajncega in nesrečne njegove matere!

— (Nesreča.) Trgovec in posestnik Miljavec iz Cirknice vračal se je pretekli teden s potovanja domu. Prišel je z Istre v Trst, pa ko se je peljal z voznikom v Trstu na kolodvor, splaši se konj in Miljavec tako nesrečno pade iz voza, da je bil v malo urah mrtev.

— (Dr. Jaques), poslanec dunajskega srednjega mesta, očital je kranjskemu deželnemu predsedniku, da je v zvezi s „Slovenskim Narodom“ in da ni dal konfiscirati tega lista, akoravno je zadnje dni zopet nespodobno napadal Nemce v članku, čegar prevod so baje takrat priobčili nemški časniki. — Gospod deželni predsednik Winkler zavrnil je to očitaje s pismom, ki je bilo priobčeno tudi v „Laibacher Zeitung“; v tem pisanju odbija gospod deželni predsednik vsako zvezo z „Sl. Nar.“, pa tudi dokazuje, da oblastnije, katere časnikarstvo nadzorujejo, spolnujejo svojo dolžnost enako vestno zoper slovenske, kakor zoper nemške časnike. Takega članka, kakoršnega navaja dr. Jaques, pa da se ne nahaja v „Slov. Nar.“ ne le zadnje dni, ampak celó ves mesec ne. Na to odgovoril je dr. Jaques z novim, zelo natolcljivim pisanjem, katero mu je pa gosp. deželni predsednik z dokazi, da so vsa njegova dolženja in očitanja prav iz zraka vzeta in neresnična, in sploh tako temeljito zavrnil, da bo Jaques, upam, za nekaj časa miroval.

— (Dr. Schrey) sklical je začetkom unega tedna svoje pristaše v kazino v občni zbor „konstitucionalnega društva“. Tam jim je jezični dohtar tožil o slabih, hudih časih, o poslovenjevanju Kranjske, in konečno je rekel, da se konstitucionalno društvo ne bode vtikalo v ljubljanske mestne volitve. — Tožba, da se Kranjska poslovenjuje, je tako smešna in brezmiselna, kakor bi se kdo pritoževal čez to, da je nebo plavo, da je sneg bel, da je trava zelena. — Dr. Schreyu je tako kakor vsakemu ljubljanskih nemškutarjev dobro znano, da nikomur v deželi ni v mislih, peščici Nemcev ali Kočevcev v deželi jemati njihovo narodnost; ako pa tudi ne pustimo, da bi se ponemčevali naši Slovenci, tedaj jih vendar ne poslovenujemo. — Ako so pa kazinovci izrekli, da se nočejo vtikati v mestne volitve, potem pač dobro vedó, zakaj ne. Grozdje je kislo.